

Силният и точен огън по неприятелските окопи на Сипестата висота облекчи настъплението на ротите. Противникът, застрашен от появяването на 2/18-а рота и на 46-и полк на фланга и въ тила му, побърза да напусне висотата, и да се оттегли на главния хребет при с. Босфатъ. Въ 15 часа и 30 минути 7/18-а и 16/18-а роти заеха Сипестата висота и съ това създадоха благоприятни условия за общо захождане на бойния ред и за насочване усилията срещу хребета югоизточно от селото Босфатъ. И действително, веднага след заема на Сипестата висота, 5/18-а и 8/20-а роти заходиха съ дъсното рамо напред, и се насочиха срещу Голъматата висота при с. Божевци. Едновременно съ последните две роти, въ междината на 5/18-а и 16/18-а роти настъпиха 11/18-а и 13/20-а роти. По този начин от Сипестата висота до подножието на Голъматата Божевска висота се образува един нов фронт, на крайния дъсен фланг на който се намираше 2/18-а рота, а още по-надъсно — 46-и пех. полк. Настъпвайки на този фронт, ротите се насочиха право към главния хребет Босфатъ—Божевци, и, подпомагайки напредването си съ силен огън, запълниха по североизточните склонове на сжия. Противникът, обаче, се държеше здраво, и обсипваше съ куршуми и шрапнели атакуващите го роти. Между това, боя се разпали и от изток, към селата Божевци и Раяновци. Тук, обаче, поради убийствения огън на противника, ротите на майоръ Кжсевъ и капитанъ Атанасовъ настъпваха съ голъми трудности, но, най-сетне, въ 17 часа, тѣ успѣха да преминат изгорѣлото село Божевци и да стигнат до неговата западна крайнина.

След извършеното захождане и доближаване до Голъматата висота при с. Божевци, противникът бѣше вече силно притиснат на позицията си. Поради това командирът на 18-и пех. полк, схващайки важността на този момент от боя, нареди задъ полковата поддръжка да настѣпи, като придружаваща артилерия, скорострелниятъ планински взводъ.

Къмъ 18 часа настѣпващите роти стигнаха до подножието на хребета отъ с. Босфатъ до Голъматата висота, и, макаръ и уморени, се готвѣха да продължатъ боятъ и свършатъ съ противника. Въ това положение ги завариха и тъмнината, но тѣй като бойниятъ редъ, изобщо, бѣше доста разтегнатъ, а нѣкои отъ ротите, освенъ това, — и разбъркани, командирът на полка прекрати настѣплението и заповѣда на 2-а и 4-а дружини да заематъ стройове, събрани и пригодни за нощна атака.

Полкътъ зановува въ боенъ редъ на петстотинъ метра надъ подножието на атакувания хребетъ — срещу висотата между селата Босфатъ и Божевци. Съ 46-и полкъ той бѣше въ връзка чрезъ 2/18-а рота. Въ това време бѣ направено разпореждане за нощна атака, която частитѣ трѣбваше да извършатъ на 1-и ноемврий въ 5 часа и 30 минути. За това решение бѣ предупреденъ командирът на съседния въдъсно 46-и пех. полк. На сжия бѣха изпратени презъ нощта и двѣ планински нескорострелни орждия.

Нощта протече спокойно; само отдѣлни изстрели нарушаваха отвреме навреме нощната тишина. Къмъ противника бѣха изпратени патрули да раз-